

ΔΙΔΩ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΟΤΑΝ ΠΡΩΤΟΚΑΤΕΒΗΚΑ ΣΤΗ ΣΜΥΡΝΗ

ΘΕΜΑ: Οι πρώτες εντυπώσεις του Μανόλη από τη Σμύρνη και η αίσθηση ανεξαρτησίας που δοκιμάζει απελευθερωμένος από την εξουσία του πατέρα και ξεκινώντας τη ζωή του εργαζομένου.

ΒΑΣΙΚΗ ΙΔΕΑ: Οι πρωτόγνωρες εμπειρίες και τα συναισθήματα ενός εφήβου που περνά πρόωρα στην ενηλικίωση αρχίζοντας τη βιοπάλη.

ΕΝΟΤΗΤΕΣ:

- 1^η ΕΝΟΤΗΤΑ: «Σεπτέμβριος ήταν του 1910... οι περαστικοί».
- 2^η ΕΝΟΤΗΤΑ: «Μόλις βγήκα... την καρδιά της».
- 3^η ΕΝΟΤΗΤΑ: «Οι άνθρωποι στη Σμύρνη... το σουλάτσο».
- 4^η ΕΝΟΤΗΤΑ: «Τονε βρήκα τον κυρ φατόρο... για την πλερωμή».
- 5^η ΕΝΟΤΗΤΑ: «Όταν βγήκα έξω... δίχως να τρώω ξύλο».

ΠΛΑΓΙΟΤΙΤΛΟΙ:

- 1^η ΕΝΟΤΗΤΑ: Το άγχος της πρώτης εξόδου στη Σμύρνη.
- 2^η ΕΝΟΤΗΤΑ: Ευχάριστες εντυπώσεις από τον περίπατο στην προκυμαία.
- 3^η ΕΝΟΤΗΤΑ: Περιήγηση στο Φραγκομαχαλά, προσκύνημα στην Αγία Φωτεινή και βόλτα στην αγορά.
- 4^η ΕΝΟΤΗΤΑ: Συμφωνία για εργασία στο μαγαζί του Χατζησταυρή.
- 5^η ΕΝΟΤΗΤΑ: Ευχάριστες εντυπώσεις από τη ζωή της πόλης και ο ενθουσιασμός της πρώτης βραδιάς.

ΑΦΗΓΗΤΗΣ

Ενδοδιηγητικός-ομοδιηγητικός(διηγείται την ιστορία του) και η αφήγηση γίνεται με **εστίασησωτερική**(αφηγητής=πρόσωπα)

Ο αφηγητής συμμετέχει στην ιστορία που αφηγείται ως κεντρικός ήρωας.

Στην αφήγηση κυριαρχεί η προοπτική του ώριμου αφηγητή.

ΑΦΗΓΗΜΑΤΙΚΟΙ ΤΡΟΠΟΙ:

- Αφήγηση σε α' πρόσωπο (αφηγητής ομοδιηγητικός, εσωτερική εστίαση)
- Περιγραφή.
- Μονόλογοι.
- Διάλογοι.
- Σκέψεις του αφηγητή

Χρόνος:

- αναδρομική αφήγηση
- γραμμική με σύντομες αναδρομές

- προλήψεις

ΓΛΩΣΣΑ:

- Απλή δημοτική
- με το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό ότι περιέχει σε μεγάλο βαθμό το γλωσσικό ιδίωμα των Μικρασιατών Ελλήνων.
- στοιχεία της καθημερινής οιμιλίας και πολλές ξένες λέξεις(αλληλεπίδραση γλωσσών, χωνευτήρι πολιτισμών):
- Τουρκικές (μαχαλάδες, αραμπάδες, ντάμι, μπόι, σάζι...)
- Ιταλικές (φράγκικος, σουλάτσο, τρούλος, καρότσες...)
- Γαλλικές (αντρέσσα, γλασσάδες...)
- Αγγλικές (ντρίλινο, τράμια...)
- Σλαβική (πρόγκηξ)

ΥΦΟΣ

Το ύφος είναι γλαφυρό, περιγραφικό, νοσταλγικό.

ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΑ ΜΕΣΑ:

- Εικόνες
- Μεταφορές
- Παρομοιώσεις
- Προσωποποιήσεις
- Ασύνδετο
- Πολυσύνδετο

ΙΔΕΕΣ – ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ:

- Πρωταγωνιστεί η Σμύρνη των τελευταίων χρόνων πριν από την Καταστροφή.
- Κυριαρχούν οι ζωηρές εντυπώσεις του εφήβου, η χαρά και η μαγεία της πρώτης επαφής με το χώρο και τους ανθρώπους.

Τα ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ και οι ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ του αφηγητή μόλις φτάνει στη Σμύρνη:

- φόβος, δειλία (αρχικά): «σκιάχτηκα», «σαν ξεριζωμένο δεντρί», «έριχνα φοβισμένες ματιές»
- θαυμασμός, έκπληξη (στη συνέχεια): «δεν ήξερα τι να πρωτοδώ και τι να πρωτοχαρώ; Τη θάλασσα; Τα βαπτοράκια; (...) Ή όλον εκείνο το χαρωπό, ξέγνοιαστο κόσμο που μπαινόβγαινε με σαματά στις λέσχες και στα καφενεία κι έμοιαζε να ζει πανηγύρι; Κι όχι μια μικρή καθημερινή μέρα δουλειάς!»
- αίσθηση ελευθερίας: «δεν είχα να δώσω λόγο σε κανέναν κι ήμουνα για πρώτη φορά αυτεξούσιος, και τότες μ' έπιασσε τρελή χαρά»
- χαρά (μετά τη συμφωνία με τον κυρ Μιχαλάκη να δουλέψει): «Όταν βγήκα έξω πετούσα από χαρά (...) Τώρα μπορούσα να χαρώ τη μέρα μου, την πρώτη και μοναδική λεύτερη και ξέγνοιαστη μέρα της ζωής μου»

- όλοι μιλούν ελληνικά (και οι Τούρκοι, κι οι Λεβαντίνοι, κι οι Εβραίοι και οι Αρμεναίοι), αλλά στον Φραγκομαχαλά τα καταστήματα έχουν ξενικό ονόματα

Ο ήρωας αρχικά «σκιάζεται», γιατί βρίσκεται «μονάχος» σε μια μεγάλη πολιτεία. Νιώθει σαν «ξεριζωμένο δεντρί», μη μπορώντας να συνηθίσει τη μοναξιά και την ανωνυμία της μεγαλούπολης και τις φωνές του απρόσωπου πλήθους. Γρήγορα βρίσκει θάρρος και αυτοπεποίθηση, ενώ νιώθει χαρά για τα καινούρια ρούχα και τα παπούτσια του. Η ζωντάνια και η ομορφιά του πρωτόγνωρου τοπίου του προκαλούν κατάπληξη και απορροφούν τις αισθήσεις του.

Μαγεμένος, θαμπωμένος, χαρούμενος, ελεύθερος, χάνεται μέσα στο πλήθος. Μεταμορφωμένος, θέλει να τα δει όλα και αρχίζει να ονειρεύεται.

Οι ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ του αφηγητή. Θυμάται:

- τα μαθήματα του δασκάλου Π. Λαρίου από το βιβλίο «Χρηστοήθεια»
- τις ιστορίες του Χρίστου του οργανοπαίκτη για την ομορφιά της Σμύρνης
- την επίσκεψη με τη μάνα του στην εκκλησία, όταν ήταν μικρός και το πελώριο μάτι του Θεού
- τη φτώχεια, τη χαμηλή κοινωνική θέση και τον ξυλοδαρμό από τον πατέρα του («εδώ στη Σμύρνη θα μπορούσα να κάνω όνειρα, δίχως να τρώω ξύλο», «Κυρ δάσκαλε, να με συμπαθάς. Αεροκοπανιτζή δεν τονε θέλω τον υγιό μου. Εμείς είμαστε ρεσπέρηδες (=αγρότες), και χρειαζούμαστε χέρια»).

ΦΥΛΕΣ, ΕΘΝΗ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ της Σμύρνης:

- Έλληνες,
- Τούρκοι,
- Εβραίοι,
- Λεβαντίνοι (Ευρωπαίοι)

=

- Έντονη κοινωνική ζωή
- Κοσμοπολίτικος χαρακτήρας
- Πολυεθνικό-πολυπολιτισμικό περιβάλλον